

Sygn. akt XVII *AmE* 107/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 grudnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodniczący: **SSO Hanna Kulesza**

Protokolant: sekretarz sądowy Irmina Bartochowska

po rozpoznaniu w dniu 10 grudnia 2013 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy z odwołania (...) S.A. z siedzibą w G.

przeciwko **Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki**

z udziałem zainteresowanych M. R. oraz D. R.

o zawarciu umowy o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej

na skutek odwołania (...) S.A. z siedzibą w G. od Decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 13 maja 2010 r., nr (...) (...) (...)

1. oddala odwołanie.
2. poleca pobrać od (...) S.A. z siedzibą w G. na rzecz Skarbu Państwa- Kasy Sądu Okręgowego w Warszawie kwotę 100 zł (sto złotych) tytułem opłaty od apelacji, od uiszczenia której pozwany był zwolniony z mocy prawa.

SSO Hanna Kulesza

Sygn. akt XVII *AmE* 107/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 13 maja 2010 roku Nr (...) (...) (...), pozwany - Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, po rozpatrzeniu wniosku zainteresowanych – M. R. oraz D. R. w sprawie rozstrzygnięcia sporu dotyczącego odmowy zawarcia umowy o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej obiektu (nieruchomości Nr dz. (...)) położonego w miejscowości (...) przez powódkę – (...) S.A. z siedzibą w G., orzekł zawarcie umowy nr (...) o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej pomiędzy ww. podmiotami według projektu sporządzonego przez powódkę, z następującymi zmianami:

I. Część wstępna projektu umowy otrzymuje brzmienie:

„umowa o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej zawarta pomiędzy (...) SA z siedzibą w G. przy ul. (...), (...) (...) G., Oddział w S. z siedzibą w S. przy ul. (...), (...) (...) S., zarejestrowana w Rejestrze Przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem KRS (...), w której dokumentacja jest przechowywana w Sądzie Rejonowym w Gdańsk Północ w Gdańsku VII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego, posiadającą numer NIP: (...), REGON (...) o kapitale zakładowym (...) zł., w całości wpłaconym reprezentowana przez

1/ J. W.

zwana dalej „Przedsiębiorstwem energetycznym” lub łącznie (...) oraz

1/ M. R.

a/ NIP: (...)

b/PESEL:(...)

c/ adres zamieszkania ul. (...),(...)-(...) L.

2/ D. R.

a/ NIP: (...)

b/ PESEL: (...)

c/ adres zamieszkania ul. (...), (...)-(...) L.",

II. Pkt 10.3 Warunków przyłączenia z dnia 7 października 2009 r. Nr (...) stanowiących załącznik nr 1 otrzymuje brzmienie;

„Inne: zachować przepisowe odległości projektowanego obiektu od istniejącej linii 15 kV nr 330 i dostosować technicznie tą linię zgodnie z wymaganiem ujętym w (...) (...) -1. Koszt dostosowania technicznego linii zgodnie z obowiązującymi przepisami ponosi Przedsiębiorstwo energetyczne”.

Od powyższej Decyzji odwołanie wniosła powódka – (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. zaskarżając ją w całości. Zaskarżonej decyzji powódka zarzuciła:

1. naruszenie art. 7 ust. 5 ustawy Prawo Energetyczne poprzez jego błędną interpretację i w rezultacie błędne zastosowanie polegające na przyjęciu, iż w sprawie niniejszej zachodzą warunki do tego, by Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją energii obowiązane było zapewnić finansowanie usunięcia kolizji pomiędzy istniejącą siecią elektroenergetyczną a planowaną zabudową nieruchomości Zainteresowanych;

2. naruszenie art. 8 ust. 1 ustawy Prawo Energetyczne poprzez jego nieuprawnione zastosowanie w niniejszej sprawie i w rezultacie orzeczenie w zaskarżonej decyzji o kwestii ponoszenia przez powoda kosztów dostosowania technicznego linii związanego z kolizją sieci z planowaną zabudową nieruchomości Zainteresowanych, co stanowi przekroczenie kompetencji pozwanego określonych art. 8 ust. 1 ustawy.

3. naruszenie art. 4 ust. 1 ustawy Prawo Energetyczne poprzez przyjęcie, że w niniejszej sprawie do obowiązku i kosztów usunięcia kolizji istniejącej sieci elektroenergetycznej z planowaną zabudową nieruchomości Zainteresowanych zastosowanie znajdzie obowiązek określony w art. 4 ust. 1 ustawy.

Powódka wniosła o:

1. zmianę zaskarżonej decyzji poprzez:

a) uchylenie pkt II zaskarżonej decyzji w brzmieniu: „Pkt 10.3 Warunków przyłączenia z dnia 7 października 2009 r. nr (...) stanowiących załącznik nr 1 otrzymuje brzmienie: Inne: zachować przepisowe odległości projektowanego obiektu od istniejącej linii 15 kV nr 330 i dostosować technicznie tę linię zgodnie z wymaganiem ujętym w (...). "Koszt dostosowania technicznego linii zgodnie z obowiązującymi przepisami ponosi Przedsiębiorstwo energetyczne”.

b) orzeczenie co do istoty sprawy;

2. dopuszczenie dowodu z opinii biegłego celem ustalenia, czy w okolicznościach niniejszej sprawy dostosowanie linii 15 kV nr 330 w celu wypełnienia normy (...) (...) (...) oraz w celu zachowania odległości do projektowanego obiektu

na nieruchomości Zainteresowanych objęte jest „zakresem robót niezbędnych przy realizacji przyłączenia”, o których mowa w art. 7 ust. 2 ustawy Prawo Energetyczne;

3. dopuszczenie dowodu z przesłuchania świadków - J. B. i J. W. na okoliczność ustalenia, czy wybudowana linia 15 kV nr 330 spełnia warunki niezbędne do jej prawidłowego funkcjonowania i czy rzeczywiście zaistniała konieczność jej przebudowy (usunięcia kolizji), zgodnie z wnioskiem Zainteresowanych;

4. zasądzenie na rzecz powódki od pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W odpowiedzi na odwołanie Prezes URE wniósł o oddalenie odwołania i podtrzymał w całości stanowisko prezentowane w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Zainteresowani M. i D. R. nie złożyli odpowiedzi na odwołanie.

Sąd Okręgowy, rozpoznając sprawę po raz pierwszy uchylił zaskarżoną Decyzję stwierdzając, że rozstrzygnięcie zawarte w pkt II zaskarżonej decyzji w zakresie w jakim rozstrzyga o kosztach dostosowania technicznego linii 15 kV nr 330 zgodnie z wymaganiami normy PN-E- (...) -1, nie mieści się w zakresie uprawnień Prezesa URE, o którym mowa w art. 8 ust 1 ustawy – prawo energetyczne. Zdaniem Sądu, kwestia kolizji linii 15 kV nr 330 ze sposobem korzystania z nieruchomości (sposobem zabudowy) i kosztów jej usunięcia jest sporem cywilnoprawnym pomiędzy właścicielami nieruchomości i podmiotem posiadającym służebność przesyłu (lub inne prawo). Sąd uznał zatem, że rozstrzygnięcie tej sprawy należy do kompetencji sądów powszechnych w trybie powództwa cywilnego.

Od powyższego rozstrzygnięcia apelację wywiódł pozwany Prezes URE, który domagał się uchylenia wyroku w całości i przekazania sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania, względnie zmiany zaskarżonego wyroku poprzez jego uchylenie w całości i orzeczenie co do istoty sprawy poprzez oddalenie odwołania. Zaskarżonemu wyrokowi, Prezes URE zarzucił:

1) naruszenie przepisu prawa materialnego tj. art. 8 ust 1 ustawy - Prawo energetyczne poprzez uznanie, że orzeczenie przez pozwanego w pkt II zaskarżonej decyzji o dostosowaniu i „(...) o kosztach dostosowania technicznego linii 15 kV nr 330 zgodnie z wymaganiami normy PN-E- (...) -1” wykracza poza zakres spraw spornych, które pozwany zobowiązany jest rozstrzygać na podstawie powyższego przepisu,

2) naruszenie przepisu postępowania, które miało wpływ na wynik sprawy, a mianowicie art. 2 §3 k.p.c., gdyż (...) uznał, że „(...) rozstrzygnięcie zawarte w pkt II zaskarżonej decyzji (...) w (...) zakresie w jaki[m] rozstrzyga o kosztach dostosowania technicznego linii 15 kV nr 330 zgodnie z wymaganiami normy (...) (...) (...) (...) należy do kompetencji sądów powszechnych w trybie powództwa cywilnego”, natomiast jak wynika z brzmienia powyższego przepisu w zw. z art. 8 ust 1 ustawy – Prawo energetyczne, przedmiotowa sprawa podlega rozstrzygnięciu pozwanego, gdyż wchodzi ona w zakres sprawy spornej dotyczącej odmowy zawarcia umowy p przyłączenie do sieci,

3) nierozpoznanie istoty sprawy, bowiem SOKiK dopuszczając się naruszeń, o których mowa w powyższych zarzutach, nie ustalił czy powód mógł odmówić zawarcia umowy o przyłączenie (innymi słowy czy na powołanie ciąży publicznoprawny obowiązek zawarcia umowy o przyłączenie).

Sąd Apelacyjny uznał zasadność apelacji pozwanego Prezesa URE i wyrokiem z dnia 31 lipca 2013 r. uchylił zaskarżony wyrok przekazując sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Warszawie – Sądowi Ochrony Konkurencji i Konsumentów pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania apelacyjnego.

W uzasadnieniu, Sąd Apelacyjny wskazał, iż Sąd Okręgowy dokonał błędnej wykładni art. 8 ust. 1 prawa energetycznego, albowiem przedmiot objęty zaskarżoną decyzją, tj. warunki przyłączenia, jako element umowy o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej, należy do kompetencji Prezesa URE, na podstawie powołanego przepisu. Sąd Apelacyjny uznał, że Sąd I instancji wyłączając kompetencję Prezesa URE do rozstrzygnięcia w powyższym zakresie

nie rozpoznał istoty sprawy, nie dokonał bowiem merytorycznej kontroli decyzji, dlatego koniecznym stało się uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi OKiK.

Sąd Apelacyjny wskazał, iż ponownie rozpoznając sprawę Sąd Okręgowy przeprowadzi merytoryczną kontrolę decyzji uwzględniając regulację zawartą w art. 7 prawa energetycznego, pamiętając, że nałożony na przedsiębiorstwa energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją paliw lub energii publicznoprawny obowiązek zawarcia umowy o przyłączenie nie ma charakteru bezwzględnego.

Zdaniem Sadu Apelacyjnego istotnym w realiach niniejszej sprawy będzie przede wszystkim analiza obowiązku powodowego przedsiębiorstwa energetycznego w kontekście ust. 5 art.7 prawa energetycznego. Zgodnie bowiem z powołanym przepisem przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją paliw gazowych lub energii jest obowiązane zapewnić realizację finansowanie budowy i rozbudowy sieci, w tym na potrzeby przyłączenia podmiotów ubiegających się o przyłączenie, na warunkach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ust. 1-4, 7 i 8 i art. 46 oraz w założeniach i planach, o których mowa w art. 19 i 20. Z powołanych przepisów wynika, że w przypadku gdy podmiot ubiegający się o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej spełnia warunki przyłączenia do sieci i odbioru oraz istnieją techniczne i ekonomiczne warunki przyłączenia do sieci, o których mowa w art. 7 ust. 1 prawa energetycznego, to koszty związane z przebudową sieci elektroenergetycznej ponosi przedsiębiorstwo energetyczne, do którego sieci zostaje dokonane przyłączenie. Tym samym istota sporu, która została poddana osądowi sprowadza się do rozstrzygnięcia, czy „dostosowanie linii zgodnie z obowiązującymi przepisami” należy do zakresu obowiązków przedsiębiorstwa energetycznego objętego art. 7 ust. 5 prawa energetycznego, co również determinuje określenie podmiotu ponoszącego koszty tego „dostosowania”.

Na rozprawie w dniu 10 grudnia 2013 r., pełnomocnik powoda podtrzymał stanowisko zawarte w odwołaniu oraz piśmie procesowym z dnia 1 marca 2011 r., poparł również wnioski dowodowe zgłoszone w odwołaniu.

Pełnomocnik pozwanego Prezesa URE również podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie, wniósł o oddalenie odwołania oraz zasądzenie kosztów. Pełnomocnik pozwanego wniósł także o oddalenie wniosków dowodowych, dodatkowo wskazał przy tym, że inwestycje polegające na przyłączaniu nowych odbiorców w Gminie (...) są ujęte w aktualnym planie rozwoju (...) S.A. na lata 2011-2012, na tę okoliczność złożył wyciąg z planu rozwoju.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ponownie rozpoznając sprawę ustalił następujący stan faktyczny:

Nieruchomość zainteresowanych Dz. Nr 602/5 położona jest w miejscowości (...) (k.11-16 akt adm.)

W dniu 1 października 2009 roku zainteresowani zwrócili się do powódki z wnioskiem o wydanie warunków przyłączenia nieruchomości do sieci elektroenergetycznej (...) S.A. (k.90-92 akt adm.)

Pismem z dnia 8 października 2010 r. (...) S.A. przekazała zainteresowanym warunki przyłączenia nr (...) z dnia 7 października 2009 r. wraz z projektem umowy o przyłączenie oraz umowy o realizację przebudowy sieci elektroenergetycznej. W warunkach przyłączenia Przedsiębiorstwo energetyczne zawarło warunek - pkt 10.3 o następującej treści „ Inne: zachować przepisowe odległości projektowanego obiektu od istniejącej (...) kV nr 330 i dostosować technicznie tę linię zgodnie z wymaganiem ujętym w PN-E- (...) -1. (...) Koszt dostosowania technicznego linii zgodnie z obowiązującymi przepisami ponosi podmiot przyłączany. W załączeniu przesyłamy propozycje umowy o realizację przebudowy. Umowę o realizacji przebudowy należy zawrzeć przed podpisaniem umowy o przyłączenie”. (k.3-6, 70-73 akt adm.) Do ww. dokumentów Przedsiębiorstwo dołączyło projekt „Umowy o realizację przebudowy sieci elektroenergetycznej (...) S.A.”. Przedmiotem załączonego projektu umowy miała być „...realizacja przebudowy linii napowietrznej 15 kV nr 330 stanowisko nr (...) w miejscowości (...), kolidującej z planowaną zabudową - budową działki (...)-

1) wymiana istniejącego słupa drewnianego nr (...) na betonowy typu ŻN 12, 2) montaż konstrukcji trójkątnej z obostrzeniem na w/w słupie, 3) wykonanie uziemienia na stanowisku nr (...) a będącej własnością (...) S.A.” (§1). Za wykonanie wyżej wskazanej przebudowy zainteresowani mieli uiścić opłatę w wysokości rzeczywistych kosztów

przebudowy, przy czym wartość wynagrodzenia określono szacunkowo w wysokości 10.300 zł, w tym podatek VAT (§3 pkt 2). (k.67-69 akt adm.)

Zainteresowani nie zgodzili się ze stanowiskiem powodowego przedsiębiorstwa energetycznego, że przyłączenie do sieci elektroenergetycznej jest uzależnione od przebudowania na ich koszt ww. infrastruktury elektroenergetycznej, w tym linii średniego napięcia przebiegającej przez ich nieruchomość. Stanowisko to było podtrzymywane konsekwentnie w toku całego postępowania administracyjnego. (k.7, 9-10 akt adm.)

Pismem z dnia 12 lutego 2010 r., zainteresowani M. i D. R. zwrócili się z prośbą o rozstrzygnięcie przez Prezesa UE sporu dotyczącego odmowy przyłączenia do sieci elektroenergetycznej nieruchomości zainteresowanych (k.21-50 akt adm.)

W piśmie z dnia 31 marca 2010 r., skierowanym do Urzędu Regulacji Energetyki (...) S.A. wycofała się „...ze spornego zapisu w warunkach przyłączenia...”. Jednocześnie oświadczyła, iż „Wnioskodawca musi mieć świadomość, że przy przekształceniu działki na cele budowlane kolidującej z istniejącą siecią elektroenergetyczną poniesie on wszelkie koszty związane z jej przebudową”. (k.74-75 akt adm.)

Powódka w piśmie z dnia 16 kwietnia 2010 roku oświadczyła, iż wyda nowe warunki przyłączenia do nieruchomości Nr dz. 602/5 położonej w miejscowości (...), z pominięciem spornego zapisu, o ile uzyska „pisemną deklarację” zainteresowanych o:

- „zaniechaniu w dniu dzisiejszym jak i przyszłości wszelkich roszczeń, związanych z infrastrukturą energetyczną posadowioną” na ww. nieruchomości

- „wybudowania projektowanego obiektu w sposób niekolidujący” z infrastrukturą Dystrybutora. (k.88-89 akt adm.)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w toku postępowania administracyjnego, które nie były kwestionowane przez żadną ze stron.

Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje:

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów dokonując oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego stanął na stanowisku, że zaskarżona decyzja jest prawidłowa i znajduje uzasadnienie w przepisach prawa, zaś podnoszone przez powódkę w odwołaniu zarzuty nie mogą skutkować jej zmianą we wnioskowanym zakresie.

Zgodnie z treścią art. 7 ust 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz.U. z 2006 r., Nr 89, poz. 625 ze zm.), „przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją paliw gazowych lub energii jest obowiązane do zawarcia umowy o przyłączenie do sieci z podmiotami ubiegającymi się o przyłączenie do sieci, na zasadzie równoprawnego traktowania, jeżeli istnieją techniczne i ekonomiczne warunki przyłączenia do sieci i dostarczania tych paliw lub energii, a żądający zawarcia umowy spełnia warunki przyłączenia do sieci i odbioru. Jeżeli przedsiębiorstwo energetyczne odmówi zawarcia umowy o przyłączenie do sieci, jest obowiązane niezwłocznie pisemnie powiadomić o odmowie jej zawarcia Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki i zainteresowany podmiot, podając przyczyny odmowy.”

Z treści powołanego przepisu wynika zatem, że nałożony na przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją paliw lub energii, publicznoprawny obowiązek zawarcia umowy o przyłączenie nie ma charakteru bezwzględnego, a istnieje wówczas, gdy zostaną spełnione łącznie warunki określone w tym przepisie, do których ustawodawca zaliczył:

- istnienie warunków technicznych i ekonomicznych przyłączenia do sieci i dostarczania paliw lub energii,
- spełnianie przez podmiot żądający zawarcia umowy warunków przyłączenia do sieci i odbioru.

Z treści ustępu 3 powołanego przepisu wynika ponadto jeszcze jeden warunek niezbędny z punktu widzenia oceny istnienia obowiązku zawarcia umowy o przyłączenie, tj. dysponowanie tytułem prawnym do korzystania z nieruchomości, obiektu lub lokalu, do których paliwa gazowe lub energia mają być dostarczane.

Z realizacją obowiązku zawarcia umowy o przyłączenie do sieci powiązane są inne rygory, w tym te nałożone na przedsiębiorstwa energetyczne, tj.:

- obowiązek spełniania technicznych warunków dostarczania energii elektrycznej określonych w odrębnych przepisach wydanych na podstawie art. 9 ust. 1-4, 7 i 8 oraz w odrębnych przepisach i koncesji (art. 7 ust. 4 Prawa energetycznego);
- obowiązek zapewnienia realizacji i finansowania budowy i rozbudowy sieci, w tym na potrzeby przyłączy podmiotów ubiegających się o przyłączenie na warunkach określonych w przepisach art. 9 i art. 46 Prawa energetycznego oraz w założeniach, o których mowa w art. 19 Prawa energetycznego (art. 7 ust. 5 Prawa energetycznego).

W przypadku stwierdzenia braku spełnienia przez podmiot ubiegający się o przyłączenie do sieci któregokolwiek z warunków, od których uzależnione jest istnienie publicznoprawnego obowiązku zawarcia umowy o przyłączenie, przedsiębiorstwo energetyczne uprawnione jest do odmowy zawarcia umowy. Zgodnie z treścią art. 8 ust. 1 Prawa energetycznego, w sprawach spornych dotyczących między innymi odmowy zawarcia umowy o przyłączenie do sieci, orzeka Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, na wniosek strony.

W świetle wskazanych regulacji prawnych, a także wytycznych Sądu Apelacyjnego, Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał, że Prezes URE prawidłowo zastosował powyższe przepisy do ustalonego w sprawie stanu faktycznego, a argumentacja podnoszona przez powódkę w odwołaniu nie jest trafna.

W pierwszej kolejności zważyć należało, że w sprawie istniały techniczne i ekonomiczne warunki przyłączenia nieruchomości zainteresowanych, o nr działki (...), położonej w miejscowości (...) do sieci elektroenergetycznej (...) S.A. Fakt ten został potwierdzony poprzez wydanie w dniu 7 października 2009 r., przez przedsiębiorstwo (...) S.A., warunków przyłączenia w.w nieruchomości, oznaczonych nr (...).

Podkreślić przy tym należy, iż zgodnie z powołanym wyżej art. 7 ust. 1 ustawy - Prawo energetyczne, podmiot ubiegający się o przyłączenie do sieci składa w przedsiębiorstwie energetycznym udokumentowany wniosek o określenie warunków przyłączenia, który podlega analizie i ocenie przez przedsiębiorstwo energetyczne. Brak warunków technicznych przyłączenia należy rozumieć, jako techniczną przeszkodę o trwałym charakterze, nie dającą się usunąć przynajmniej na etapie rozpatrywania wniosku o przyłączenie. Muszą zatem istnieć obiektywne, niedające się usunąć przeszkody uniemożliwiające realizację inwestycji mającej na celu przyłączenie nieruchomości, obiektu lub lokalu podmiotu ubiegającego się o zawarcie umowy, aby można było mówić o braku warunków technicznych przyłączenia (tak: Z. Muras (red.) M. Swora, Prawo energetyczne. Komentarz, LEX 2010).

Skoro zatem, w zaistniałym stanie faktycznym, przedsiębiorstwo energetyczne nie wydało decyzji o odmowie zawarcia umowy o przyłączenie do sieci, przeciwnie - wydało warunki przyłączenia nieruchomości zainteresowanych do swojej sieci elektroenergetycznej, to należy rozumieć, że zostało stwierdzone, że nie istnieją jakiegokolwiek techniczne czy ekonomiczne przeszkody uniemożliwiające realizację procesu przyłączenia nieruchomości zainteresowanych.

Mając powyższe na względzie, Sad zważył, iż w okolicznościach niniejszej sprawy istniały techniczne i ekonomiczne warunki przyłączenia do sieci elektroenergetycznej (...) S.A., nieruchomości zainteresowanych. Nie było również wątpliwości co do posiadania przez zainteresowanych tytułu prawnego do przedmiotowej nieruchomości.

Do zawarcia umowy o przyłączenie jednak nie doszło, z uwagi na zaistniały pomiędzy stronami spór dotyczący treści zapisu pkt 10.3 warunków przyłączenia. Zainteresowani nie zgodzili się bowiem na zawarty w tym punkcie warunek, z którego wynika konieczność usunięcia kolizji pomiędzy istniejącą siecią elektroenergetyczną a planowaną zabudową

nieruchomości, a także na to, że „(...) koszt dostosowania technicznego linii zgodnie z obowiązującymi przepisami ponosi podmiot przyłączany (...)”.

Z kolei powódka twierdziła, że w zaistniałej sytuacji nie ma podstaw do obciążenia jej kosztami usunięcia kolizji oraz że elementy sieci należące do przedsiębiorstwa energetycznego spełniają swoje zadanie, zatem nie ma podstaw do ponoszenia przez powódkę jakichkolwiek dodatkowych kosztów w zakresie ich przebudowy, i to w zakresie, który nie jest związany z procesem przyłączeniowym zainicjowanym przez zainteresowanych.

W ocenie Sądu strona pozwana słusznie podnosiła w uzasadnieniu odpowiedzi na odwołanie, że w sytuacji kiedy zamiar zmiany przeznaczenia działki zainteresowanych wynikał z treści wniosku o określenie warunków przyłączenia, w którym określono, iż dotyczy on projektowanego domu jednorodzinnego, realizacja przyłączenia nieruchomości bez usunięcia kolizji projektowanego budynku z istniejącą linią byłaby niezgodna z wnioskiem oraz potrzebami zainteresowanych. W tej sytuacji, w okolicznościach rozpoznawanej sprawy usunięcie kolizji jest niezbędne z punktu widzenia prawidłowej realizacji wniosku zainteresowanych, na podstawie którego powodowe przedsiębiorstwo energetyczne wydało warunki przyłączenia oraz przedstawiło projekt umowy o przyłączenie. Skoro zatem, na skutek konkretnego wniosku zainteresowanych, który określił zakres postępowania, powodowe przedsiębiorstwo ustaliło, że istnieją techniczne i ekonomiczne warunki przyłączenia nieruchomości zainteresowanych do sieci elektroenergetycznej (...) S.A., to słuszne jest stanowisko pozwanego Prezesa URE, iż był on zobowiązany zmienić przedstawione przez powoda warunki przyłączenia i ukształtować je w sposób zgodny z treścią art. 7 ust 5 ustawy - Prawo energetyczne, tj. tak aby kosztami usunięcia kolizji obciążyć powoda. Zgodnie bowiem z treścią powołanego przepisu „przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją paliw gazowych lub energii jest obowiązane zapewnić realizację i finansowanie budowy i rozbudowy sieci, w tym na potrzeby przyłączania podmiotów ubiegających się o przyłączenie, na warunkach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ust. 1-4, 7 i 8 i art. 46 oraz w założeniach lub planach, o których mowa w art. 19 i 20.”.

W świetle powyższego, zarzut naruszenia art. 7 ust 5 ustawy – Prawo energetyczne uznać należy za bezzasadny. Nie można również zgodzić się z powódką, że w przedmiotowej sprawie usunięcie kolizji o której mowa w warunkach przyłączenia, nie jest związane z procesem przyłączenia nieruchomości zainteresowanych do sieci elektroenergetycznej przedsiębiorstwa energetycznego i nie należy do jego obowiązków wynikających z art. 7 ust 5 ustawy – Prawo energetyczne. W ocenie Sądu, treść wniosku zainteresowanych determinuje konieczność rozbudowy sieci elektroenergetycznej powodowego przedsiębiorstwa w celu umożliwienia przyłączenia do sieci nieruchomości zainteresowanych, a skoro tak to koszty takiej rozbudowy sieci, w tym usunięcie kolizji, obciążają przedsiębiorstwo energetyczne, do którego przedmiotowa sieć należy. W konsekwencji stwierdzić należy, że oczekiwanie pokrycia w całości przez zainteresowanych, kosztów przebudowy istniejącej infrastruktury, która jest własnością powodowego przedsiębiorstwa, stanowi naruszenie art. 4 ust 1 ustawy – Prawo energetyczne. Przepis ten, co słusznie podniósł pozwany Prezes URE, nakłada bowiem na powodowe przedsiębiorstwo zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją energii, obowiązek utrzymywania „zdolność urządzeń, instalacji i sieci do realizacji zaopatrzenia w paliwa lub energię w sposób ciągły i niezawodny, przy zachowaniu obowiązujących wymagań jakościowych”. Podkreślić należy zatem, iż właściciele nieruchomości nie mogą zostać obciążeni kosztem realizacji obowiązku, nałożonego mocą ustawy na przedsiębiorstwo energetyczne.

Nie można się zgodzić, że przedmiotowej sprawie usunięcie kolizji, o której mowa w warunkach przyłączenia nie jest związane z procesem przyłączenia nieruchomości zainteresowanych do sieci i nie należy do obowiązków przedsiębiorstwa energetycznego objętego art. 7 ust 5 ustawy Prawo energetyczne. Przesądza o tym treść powołanego przepisu, gdyż w konkretnym przypadku przedsiębiorstwo energetyczne musi rozbudować sieć elektroenergetyczną do miejsca jej rozgraniczenia z zainteresowanymi, przyszłymi odbiorcami prądu, a skoro tak, to obciążają to przedsiębiorstwo koszty tej rozbudowy, w tym usunięcie kolizji. Nie jest przy tym istotne, że istniejąca sieć jest zdolna do użytku może bowiem zająć konieczność jej rozbudowy np. posadowienia na wyższych słupach betonowych.

Decydujące dla oceny pod kątem art. 7 ust 5 jest zdaniem sądu konieczność rozbudowy sieci stanowiącej własność przedsiębiorstwa niezależnie od tego, że rozbudowa ta może oznaczać w praktyce rozbudowę sieci niskiego napięcia

do obiektu zainteresowanych a kolizja powodować będzie wyłącznie konieczność przebudowy istniejącego odcinka sieci średniego napięcia. Sieć w rozumieniu art. 7 ust 5 Pe to całość sieci przedsiębiorstwa a nie tylko odcinek linii średniego napięcia a skoro tak, to inwestycja będzie polegała na rozbudowie sieci przez budowę odcinka NN do obiektu zainteresowanych.

W tych okolicznościach, w ocenie Sądu, Prezes URE słusznie stwierdził w zaskarżonej Decyzji, że nieuzasadnione było obciążenie zainteresowanych kosztami usunięcia kolizji wskazanej w warunkach przyłączenia polegającej na „dostosowaniu linii zgodnie z obowiązującymi przepisami” .

Nie znajdując zatem podstaw uzasadniających uwzględnienie odwołania, Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów oddalił je na podstawie przepisu art. 479⁵³ §1 k.p.c.

O kosztach postępowania orzeczono stosownie do wyniku sporu, na podstawie art. 98 k.p.c.

SSO Hanna Kulesza